

ТИПОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРІЗВИЩ ТА ІМЕН (на матеріалі прізвищ моїх однокласників)

Прадід Ю. Ф.

доктор філологічних наук, професор

У статті проаналізовано доробок українських мовознавців у галузі вивчення теоретичних і практичних проблем прізвищ та імен (праці В. О. Горпинича, Л. Т. Масенко, А. М. Поповського, Ю. К. Редька, М. Л. Худаша та ін.), їх лексикографічного опрацювання (праці В. О. Горпинича, А. М. Зосимова, Ю. М. Новикової, Ю. К. Редька, Л. Г. Скрипник, Н. П. Дзятківської та ін.). Зазначено, що потреба в комплексному дослідженні прізвищ та імен як окремих соціальних груп узагалі, так і конкретних населених пунктів зокрема становить інтерес для дослідників історичної та зіставної ономастики.

Встановлено, що майже половина прізвищ моїх однокласників – випускників Либкохорівської восьмирічної школи Сколівського (нині Стрийського) району на Львівщині 1971 р. – утворено від власних імен либохорців, зокрема від їхніх діалектних форм: **Ілько** (варіант імені Ілля) → **Ільків, Місько** (варіант імені Михайло) → **Міськів**, і особливо від імен, не поширених серед жителів села: **Кирей** (найвірогідніше від пол. чол. імені Кирей), **Клим** → **Климович, Малько** (від слов. імені Малько) → **Малькович, Микита** → **Микитин, Павло** → **Павлюк**, інші – від назв дії: **Мелень** (від дієслова молоти); предметів: **Нагайко** (від слова нагай ‘батіг зі сплетених ремінців з коротким пужалном’); роду занять: **Ковалів** (коваль); частин тіла людини: **Головчак** (голова); родинних зв’язків: **Прадід** (дід); фізичних вад людини: **Глухенький** (глухий).

Доведено, що більшість прізвищ моїх однокласників утворено суфіксальним способом – за допомогою словотворчих суфіксів: **-ів(-ів)**: Ільк-о → Ільк-**ів**, коваль → Ковал-**ів**, Міськ-о → Міськ-**ів**, Мат-ій → Мат-**ів** (4 прізвища); **-ович**: Клим → Клим-**ович**, Мальк-о → Мальк-**ович** (2 прізвища); **-ук(-юк)**: Павл-о → Павл-**юк**; **-ень**: молоти → Мел-**ень**; **-т-**: Кирей → Кирей-**т-о**; **-чак**: голов-а → Голов-**чак**; **-к-**: нагай → Нагай-**к-о**; **-ин**: Микит-а → Микит-**ин**; **-еньк-**: глух-ий → Глух-**еньк-ий**; **-яник-**: волос → Волос-**яник** (по одному прізвищу). По одному прізвищу утворено й безафіксальним, напр.: Геш → Геш, та префіксальним способами, напр.: дід → **Пра-дід**.

Серед В-1971 поширено 16 імен, зокрема 10 – чоловічих (Юрій – 3, Василь – 2, Богдан, Іван, Микола, Михайло, Олексій, Петро, Роман, Степан – по одному) та 6 – жіночих (Марія – 3, Любов і Ганна – по 2, Анастасія, Галина, Софія – по одному).

Ключові слова: прізвище, ім’я, прізвища моїх однокласників, імена моїх однокласників, мотивація прізвищ, творення прізвищ, суфіксальний спосіб.

Pradid Yu. F. Typology of Ukrainian surnames and first names (based on the surnames of my classmates). The article analyzes the achievements of Ukrainian linguists in theoretical and practical studying of surnames and names problems (works of V. A. Gorpinich, L. T. Masenko, A. M. Popovsky, Yu. K. Redko, M. L. Chudash, etc.), their lexicographic works (V. A. Gorpinich, A. M. Zosimov, Yu. M. Novikova, Yu. K. Redko, L. G. Skrypnyk and N. P. Dzyatkovskaya, etc.). It is noted that the need of the comprehensive surnames and names of individual social groups study in general, and specific localities in particular, is of interest to the researchers of historical and comparative onomastics.

Almost half of the surnames of my classmates who are graduates of the Libokhorovskaya eight-year school of the Striy district in the Lviv region in 1971 are formed from proper names, in particular from their dialect forms of proper names of libokhirtsy is determined: **Ilko** (a variant of the name Ілля) → **Ilkiv, Misyo** (a variant of the name Mikhail) → **Miskiv** and, especially, names which are not common among the village dwellers: **Kyrei** (mostly from the male gender of the name Kyrei), **Klym** → **Klymovych, Malko** (from the Slavic name Malko) → **Malkovych, Mykyta** → **Mykytyn, Pavlo** → **Pavliuk**, others – from the names of actions: **Melen** (from the verb “moloty” to grind); objects: **Nagayko** (from the word “nagai” ‘whip made of woven straps with a short puzhalnom’); occupation: **Kovaliv** (from “koyal” Blacksmiths); human body parts: **Golovchak** (from “golova” a head); family relations ties: **Pradid** (from “did” grandfather); physical defects of a person: **Glukhenkyi** (from “glukhyi” deaf).

It should be specified that most of the surnames of my classmates formed with the word-forming suffixes: **-iv(-yiv)**: Ilk-o → Ilk-**iv**, koval → Koval-**iv**, Misk-o → Misk-**iv**, Matii → Mati-**iv** (4 surnames); **-ovych**: Klym → Klym-**ovych**, Malk-o → Malk-**ovych**; (2 surnames); **-uk (-yuk)**: Pavl-o → Pavl-**yuk**; **-en**: moloty – Mel-**en**; **-t-**: Kyrei – Kyrei-**t-o**; **-chak**: golov-a → Golov-**chak**; **-k-**: nagay → Nagay-**k-o**; **-yn**: Mykyta- → Mykyt-**yn**; **-enk-**: glukh-yi → Glukh-**enk-yi**; **-yanyk-**: volos → Volos-**yanyk** (one nickname). There are only several examples where names were formed with a bare suffix: Gesh → **Gesh** and with prefixes: did → **Pra-did**.

So, there are 10 male names like (Yury – 3, Vasil – 2, Bogdan, Ivan, Nikolai, Mikola, Olexiy, Petro, Roman, Stepan – 1 and 6 female names like (Maria – 3, Lyubov and Ghanna – 2, Anastasia, Galina, Sofia – 1) among a 1971-year school graduation.

Key words: last name, first name, surnames of my classmates, first names of my classmates, surnames motivation, forming of surnames, suffix method.

Постановка проблеми та обґрунтування актуальності її розгляду. Відомо, що первісно кожне прізвище було чимось зумовлене і щось означало: завжди існувала якась підстава для того, щоб людині дати назву, яка б відрізняла її від інших. Найбільш уживаними і найпоширенішими засобами додаткової ідентифікації особи були від найдавніших часів найменування по імені, потім – за місцем проживання, за професією або заняттям і, звичайно, різні індивідуальні «вуличні» прізвиська. На нашу думку, комплексне дослідження українських прізвищ та імен конкретних соціальних груп – одне з важливих завдань лінгвістичної науки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Українські мовознавці зробили вагомий вклад у вивчення прізвищ. Серед найважливіших праць, які побачили світ у ХХІ ст., треба назвати дослідження В. О. Горпинича, Л. О. Кравченко, А. М. Поповського, Ю. Ф. Прадіда та ін.

Важлива робота проведена українськими вченими в ХХІ ст. й щодо лексикографічного опрацювання антропонімічного матеріалу взагалі та деяких регіонів зокрема. Це засвідчують студії В. О. Горпинича, В. М. Демченка та І. П. Лопушинського, А. М. Зосимова, І. А. Корнієнко, Ю. М. Новикової, Л. Г. Скрипник і Н. П. Дзятківської та ін. Однак треба зазначити, що основи української ономастики як окремої лінгвістичної дисципліни були закладені ще в II пол. ХХ ст. у працях І. О. Варченка, Л. Т. Масенко, Ю. К. Редька, М. Л. Худаша та інших учених.

Актуальність пропонованого дослідження вбачаємо в необхідності комплексного дослідження прізвищ та імен окремих соціальних груп конкретного населеного пункту, зокрема прізвищ та імен моїх однокласників – випускників Либохорівської восьмирічної школи Сколівського (нині Стрийського) району на Львівщині 1971 р. (далі *В-1971*).

Наукова новизна праці полягає в тому, що вперше здійснено комплексний підхід до вивчення прізвищ та імен окремих соціальних груп на прикладі прізвищ *В-1971*.

Формулювання мети і завдань статті. Мета дослідження – провести комплексний аналіз прізвищ та імен *В-1971*, з'ясувати походження прізвищ, особливості їх творення.

Досягнення цієї мети передбачає розв'язання таких завдань: 1) узагальнити доробок українських мовознавців із проблем вивчення прізвищ мешканців України; 2) систематизувати прізвища та імена *В-1971*; 3) пояснити походження прізвищ *В-1971* на основі наукових джерел та обґрунтувань місцевих жителів; 4) визначити способи їх творення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Спочатку коротко про географічне положення та історичне минуле с. Либохора¹, що розташоване на річці Цигл² (притока Опору) на відстані 60 км від районного центру м. Стрия. На південь від

с. Либохора розташоване с. Нижня Рожанка, на захід і північ – с. Тухля. На сході село межує з Івано-Франківською областю. Кількість населення Либохори трохи перевищує 900 осіб. Село оточують гори Магура (1362,7 м) – друга за висотою вершина Львівщини, Буковець (1171 м), Кіндрат (1158 м), Дашковець (1128 м) та ін.

Перші історичні згадки про поселення сягають 1300 р., через що Либохора вважається одним з найдавніших населених пунктів району. Походження назви села пов'язують з легендою про мисливців, які полювали в тутешніх лісах на куниць, зокрема про їхнього ватажка, якого заманила в глибину борів куниця і безслідно щезла. Коли чоловік розгледівся і зрозумів, що не знає дороги назад, почав блукати лісом, приговорюючи: «Лихі бори, лихі бори...». Згодом мисливці знайшли його ледь живого, а місцину цю ще довго самі оминали й інших застерігали. З часом тут оселилися люди, частину лісів вирубали, а поселення назвали Лихоборою, що з часом стало селом Либохорою³.

Слід сказати обов'язково про відмінювання і творення похідних слів від назви *Либохора*, оскільки часто-густо трапляються помилки не лише в розмовному, але й у писемному мовленні. Так, наприклад, у статті «У Сколівському районі місцева громада перекидає дорогу для лісовозів», розміщеній на одному із сайтів інтернету, читаємо: «За словами місцевого мешканця Юрія Цабана, дорогу у *Либохорах* нищить спецтехніка, яка проїжджає селом». Замість місцевого відмінка однини в *Либохорі* автор матеріалу з незрозумілих причин обирає варіант місцевого відмінка множини: у *Либохорах*. А ще дуже часто мешканців села називають *лидохорівцями* взамін правильної форми *лидохірцями*.

Що стосується утвореного прикметника від назви *Либохора*, то тут правильно говорити і писати *лидохорівський* (ансамбль), *лидохорівська* (школа), *лидохорівське* (чудо), *лидохорівські* (школярі), бо форми *лидохірський*, *лидохірська*, *лидохірське*, *лидохірські* не відповідають правилам українського словотвору та орфографічним нормам української мови.

Тепер дещо про прізвища детальніше. Достатньо ґрунтовно, на нашу думку, визначення терміна **прізвище** подає М. Л. Худаш: «Прізвище – це набуте одразу після народження в спадок від батька або (у передбачених законом випадках) матері офіційно закріплене за конкретним родом незмінне спадкове найменування особи, яке під час реєстрації шлюбу переходить від чоловіка до дружини або навпаки і в офіційній практиці називання в обов'язковому порядку додається до власного імені й назви по батькові» [2, 87].

Слід сказати і про те, що присвоєння прізвищ у Галичині, у т. ч. й мешканцям Либохори, предкам *В-1971*, почалося з 1772 р.⁴ «Про українські прізвища в сучасному розумінні, – стверджує М. Л. Худаш, – можна говорити (і то умовно),

¹ Не слід сплутувати із с. Либохора Самбірського (до недавнього часу Турківського) району на Львівщині.

² Саме так в офіційних джерелах значиться річка, що протікає через село, хоч усі місцеві жителі називають її тільки Сиглою.

³ Див. докладніше : [https://uk.wikipedia.org/wiki/Либохора_\(Стрийський_район\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Либохора_(Стрийський_район)).

⁴ Див. докладніше : https://uk.wikipedia.org/wiki/Українські_прізвища.

починаючи з 30-х років XIX ст., відколи на всій території були вже запроваджені кодифіковане право та відповідні правила користування особовими назвами» [3, 46]. Правда, в Либохорі терміном **прізвище** практично не користуються й досі. Якщо треба дізнатися в когось прізвище, то ставлять запитання: *Як ти ся пишеш?* або ж: *Як ти ся називаєш?* і рідко: *Як твоя фамилія?*

Зараз конкретно про прізвища В-1971. Більшість із них має родинне прізвище місцевого походження, яке носили їхні діди і прадіди: *Геш, Ільків, Кирейто, Матіїв, Мелень, Прадід*, лише у двох В-1971 – батьки вихідці із інших регіонів: *Міськів* (Стрийщина), *Глухенька* (Хмельниччина).

Загалом серед найпоширеніших прізвищ України, які налічують понад десять тисяч носіїв, за даними сайту «Рідні» [6], значиться лише прізвище В-1971 Павлюк (28 600 носіїв, 44 місце), найменш поширених – *Волосяник* (1 носій, 452 040 місце) (докл. про кількість носіїв прізвищ серед В-1971 на Сколівщині, Львівщині, в Україні та їх місце в загальному списку мешканців України див. табл. 1).

Учені не раз звертали увагу на те, що значна частина українських прізвищ утворена від українських варіантів християнських імен, переважно грецького, єврейського і латинського походження [1, 3; 5, 34–35].

Сказане повною мірою стосується і прізвищ В-1971. Два прізвища В-1971 утворено від діалектних варіантів чоловічих імен, що носять либохорці: *Ілько* (варіант імені *Ілля*) → *Ільків, Місько* (варіант імені *Михайло*) → *Міськів*; шість – від імен, непоширених в селі: *Кирей* (найвірогідніше від пол. чол. імені *Кирей*), *Клим* → *Климович, Малько* (від слов. імені *Малько*) → *Малькович, Микита* → *Микитин, Павло* → *Павлюк*.

Одне прізвище ідентичне з іменем: *Геш – Геш* (найвірогідніше варіант від півд.-слов. чол. імені *Гешо* < *Георгій*).

Решта прізвищ В-1971 похідні від назв:

- 1) дії: *Мелень* (від дієслова *молоти*);
- 2) предметів: *Нагайко* (від слова *нагай*);
- 3) роду занять: *Ковалів* (коваль);
- 4) частин тіла людини: *Головчак* (голова);
- 5) родинних зв'язків: *Прадід* (дід);
- 6) фізичних вад людини: *Глухенький* (глухий);
- 7) наслідків певних природних процесів: *Волосяник* (від слова *волос*).

Зрозуміло, що абсолютна більшість прізвищ В-1971, як, власне, і мешканців Либохори взагалі, за даними сайту «Рідні», мають прізвища, які є найпоширенішими на Західній Україні: *Геш, Головчак, Ільків, Кирейто, Климович, Матіїв, Мелень, Микитин, Міськів, Нагайко, Прадід*.

Основним способом творення прізвищ В-1971 є суфіксальний. Чотири прізвища утворено за допомогою словотворчого суфікса⁵ **-ів(-ів)**: *Ільк-о – Ільк-ів, коваль – Ковал-ів, Міськ-о – Міськ-ів, Мат-ій – Мат-ій-ів*; два – словотворчого суфікса **-ович**: *Клим – Клим-ович, Мальк-о – Мальк-ович*; по одному – словотворчих суфіксів: **-ук(-юк)**: *Павл-о – Павл-юк*; **-ень**: *мол-оти – Мел-ень*; **-т-**: *Кирей – Кирей-т-о*; **-чак**: *голов-а – Голов-чак*; **-к-**: *нагай – Нагай-к-о*; **-ин**: *Микит-а – Микит-ин*; **-еньк-**: *глух-ий – Глухеньк-ий*; **-яник-**: *волос – Волос-яник*.

⁵ Слід розрізняти суфікс як морфему і словотворчий суфікс. Морфемний суфікс – це мінімальна значуща частина слова, словотворчий суфікс – значуща частина слова, яка служить для творення нових слів. Словотворчий суфікс в одному випадку може дорівнювати морфемному суфіксу, в іншому – поєднувати дві мінімальні значущі частини слова: *Ковал-ів, Павл-юк* і под. та *Волос-яник* (*Волос-ян-ик*) (докладн. про морфемний і словотворчий суфікси див. [7]).

Таблиця 1

№ з. п.	Прізвище	К-ть носіїв у класі	К-ть носіїв на Сколівщині	К-ть носіїв на Львівщині	К-ть носіїв в Україні	Місце в списку серед мешканців України
1	Матіїв	4	129	189	722	6 871
2	Климович	2	48	235	1 957	2 271
3	Ільків	2	51	1 090	952	4 026
4	Мелень	2	73	116	229	21 232
5	Кирейто	2	95	104	117	38 617
6	Павлюк	1	49	1 402	28 600	44
7	Микитин	1	52	756	2 952	1 424
8	Головчак	1	25	449	1 646	2 855
9	Ковалів	1	75	398	980	5 056
10	Глухенька	1	–	30	578	8 646
11	Міськів	1	–	143	456	10 858
12	Нагайко	1	30	34	149	31 371
13	Прадід	1	21	73	142	32 669
14	Геш	1	14	56	71	58 343
15	Малькович	1	22	23	62	65 054
16	Волосяник	1	2	2	2	452 040

Безафіксальним способом утворено прізвище *Геш – Геш*, префіксальним – *дід – Прадід* (дет. про способи творення прізвищ В-1971 та їх кількісний склад див. табл. 2).

Таблиця 2

№ з. п.	Способи творення	К-ть
1	Безафіксальний	1
2	Префіксальний	1
2.1	пра-	1
3	Суфіксальний	21
3.1	-ів	8
3.2	-ович	3
3.3	-ень	2
3.4	-т-	2
3.5	-яник	1
3.6	-еньк-	1
3.7	-чак-	1
3.8	-ук(-юк)	1
3.9	-ун	1
3.10	-к-	1
	Усього	23

Усі прізвища, за винятком одного, що утворене від кореня інфінітива дієслова за допомогою суфікса **-ень**: *мол-о-ти – Мел-ень*, постали від іменникових основ.

Тепер про імена В-1971. Їх усього 16 серед В-1971: 10 – чоловічих (*Юрій – 3, Василь – 2, Богдан, Іван, Микола, Михайло, Олексій, Петро, Роман, Степан* – по одному) та 6 – жіночих (*Марія – 3, Любов і Ганна – 2, Анастасія, Галина, Софія* – по одному). Для подальшого аналізу скористаємося матеріалом, розміщеним на сайті «Популярні прізвища та імена України» (1), де подано перелік 100 найпопулярніших чоловічих і жіночих імен мешканців України і вказано приблизну кількість їх носіїв.

Найперше треба відзначити, що майже всі імена В-1971, окрім імені *Софія*, належать до 30 найпопулярніших чоловічих і жіночих імен мешканців України. Серед чоловічих імен В-1971 – це ім'я *Микола*, що займає 1 місце в списку найпопулярніших чоловічих імен серед мешканців України, носіями якого в Україні є 1 944 988 осіб⁶, серед В-1971 – 1 особа. Далі йдуть імена:

1) *Іван*; займає 4 місце в списку найпопулярніших чоловічих імен серед мешканців України, носіями якого в Україні є 1 379 365 осіб; серед В-1971 – 1 особа;

2) *Василь*; займає 5 місце в списку найпопулярніших чоловічих імен серед мешканців України, носіями якого в Україні є 1 357 889 осіб; серед В-1971 – 2 особи;

3) *Михайло*; займає 9 місце в списку найпопулярніших чоловічих імен серед мешканців України,

носіями якого в Україні є 830 368 осіб; серед В-1971 – 1 особа;

4) *Петро*; займає 11 місце в списку найпопулярніших чоловічих імен серед мешканців України, носіями якого в Україні є 715 195 осіб; серед В-1971 – 1 особа;

5) *Юрій*; займає 11 місце в списку найпопулярніших чоловічих імен серед мешканців України, носіями якого в Україні є 605 494 особи; серед В-1971 – 3 особи;

6) *Олексій*; займає 11 місце в списку найпопулярніших чоловічих імен серед мешканців України, носіями якого в Україні є 435 168 осіб; серед В-1971 – 1 особа;

7) *Степан*; займає 13 місце в списку найпопулярніших чоловічих імен серед мешканців України, носіями якого в Україні є 211 458 осіб; серед В-1971 – 1 особа;

8) *Роман*; займає 22 місце в списку найпопулярніших чоловічих імен серед мешканців України, носіями якого в Україні є 186 426 осіб; серед В-1971 – 1 особа;

9) *Богдан*; займає 30 місце в списку найпопулярніших чоловічих імен серед мешканців України, носіями якого в Україні є 119 561 особа; серед В-1971 – 1 особа (дет. про кількість носіїв чоловічих імен серед В-1971 і мешканців України взагалі, їх місце в загальному списку мешканців України див. табл. 3).

Серед найпопулярніших жіночих імен – ім'я *Марія*, що займає 1 місце в списку найпопулярніших жіночих імен серед мешканок України, носіями якого в Україні є 2 076 561 особа, серед В-1971 – 3 особи. Далі йдуть імена:

1) *Ганна*; займає 2 місце в списку найпопулярніших жіночих імен серед мешканок України, носіями якого в Україні є 1 723 839 осіб; серед В-1971 – 2 особи;

2) *Галина*; займає 5 місце в списку найпопулярніших жіночих імен серед мешканок України, носіями якого в Україні є 1 150 500 осіб; серед В-1971 – 1 особа;

3) *Любов*; займає 12 місце в списку найпопулярніших жіночих імен серед мешканок України, носіями якого в Україні є 843 004 особи; серед В-1971 – 2 особи;

4) *Анастасія*; займає 25 місце в списку найпопулярніших жіночих імен серед мешканок України, носіями якого в Україні є 232 297 осіб; серед В-1971 – 1 особа;

5) *Софія*; займає 31 місце в списку найпопулярніших жіночих імен серед мешканок України, носіями якого в Україні є 157 261 особа; серед В-1971 – 1 особа (дет. про кількість носіїв жіночих імен серед В-1971, мешканок України взагалі, їх місце в загальному списку мешканок України див. табл. 4).

Висновки та перспективи досліджень. Висловлені міркування дають підстави зробити такі висновки:

1. Українське мовознавство має добрі здобутки на теренах вивчення теоретичних і практичних проблем антропонімів як у всеукраїнському масштабі взагалі, так і конкретних регіонів зокрема, а також їх лексикографічного опрацювання.

⁶ Тут і далі вказано приблизну кількість носіїв імені в Україні із 45 923 233 осіб, які населяли Україну станом на 1 березня 2010 р. [4].

Таблиця 3

№ з. п.	Ім'я	К-ть носіїв імені серед В-1971	К-ть носіїв імені серед мешканців України	Місце в загальному списку мешканців України
1	Юрій	3	605 494	11
2	Василь	2	1 357 889	5
3	Микола	1	1 944 988	1
4	Іван	1	1 379 365	4
5	Михайло	1	830 368	9
6	Петро	1	715 195	10
7	Олексій	1	435 168	13
8	Степан	1	211 458	22
9	Роман	1	186 426	23
10	Богдан	1	119 561	30

Таблиця 4

№ з. п.	Ім'я	К-ть носіїв імені серед В-1971	К-ть носіїв імені серед мешканок України	Місце в загальному списку мешка-нок України
1	Марія	3	2 076 561	1
2	Ганна	2	1 723 839	2
3	Любов	2	843 004	12
4	Галина	1	1 150 500	5
5	Анастасія	1	232 297	25
6	Софія	1	157 261	31

2. Більша частина В-1971 є носіями прізвищ, похідних від власних чоловічих імен, серед іншого й діалектних. По одному прізвищу утворено від назв дії, предметів, роду занять, частин тіла людини, родинних зв'язків, фізичних вад людини, наслідків певних природних процесів.

3. Абсолютна більшість прізвищ В-1971 постала суфіксальним способом; продуктивними словотворчими засобами є *-ів(-їв)*, *-ович*.

4. Усі імена В-1971, окрім імені *Софія*, належать до 30 найпопулярніших чоловічих і жіночих імен мешканців України.

5. Серед найпопулярніших чоловічих імен В-1971 ім'я *Юрій*, жіночих – *Марія*.

6. Потребують комплексного вивчення прізвища окремих соціальних груп інших регіонів України, серед іншого й у порівняльному аспекті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Варченко І. До основ наукового вивчення сучасних українських прізвищ. *Редько Ю. К. Довідник українських прізвищ*. Київ : Радянська школа, 1968. С. 3–29.
2. Худаш М. Л. З історії української антропонімії. Київ : Наукова думка, 1977. 235 с.
3. Худаш М. Л. З історії формування і становлення українських прізвищ. *Мовознавство*. 1969. № 2. С. 37–46.

ДОВІДКОВА ЛІТЕРАТУРА

4. Популярні прізвища та імена України : Популярність імен. URL: <https://sites.google.com/site/uaname/popularnist-imen> (дата звернення: 19.07 2022).
5. Редько Ю. К. Довідник українських прізвищ. Київ : Радянська школа, 1968. 257 с.
6. Рідні. URL: <https://ridni.org/> (дата звернення: 19.07 2022).
7. Український словотвір : Словник-довідник. URL: <https://subject.com.ua/ukrmova/derivation/index.html> (дата звернення : 19.07.2022).

ІЛЮСТРАТИВНИЙ МАТЕРІАЛ

Янко М. У Сколівському районі місцева громада перекидає дорогу для лісовозів. 2020. URL: <https://suspilne.media/35458-u-skolivskomu-rajoni-misceva-gromada-perekrivae-dorogu-dla-lisovoziv/>

REFERENCES

1. Varchenko, I. (1968). Do osnov naukovoho vyvchennia suchasnykh ukrainskykh prizvyshch [To the basics of the scientific study of modern Ukrainian surnames]. *Redko, Yu. K. Dovidnyk ukrainskykh prizvyshch*. Kyiv: Radianska shkola, 3–29 [in Ukrainian].

2. Khudash, M. L. (1977). Z istorii ukrainskoi antroponimii [From the history of Ukrainian anthroponymy]. Kyiv: Naukova dumka [in Ukrainian].

3. Khudash, M. L. (1969). Z istorii formuvannia i stanovlennia ukrainskykh pryzvyshch [From the history of the formation and formation of Ukrainian surnames]. *Movoznavstvo*, 2, 37–46 [in Ukrainian].

DICTIONARIES

4. Populiarni pryzvyshcha ta imena Ukrainy: Populiarnist imen [Popular surnames and names of Ukraine: Popularity of names.]. Retrieved from: <https://sites.google.com/site/uaname/popularnist-imen> (data zvernennia: 19.07 2022).

5. Redko, Yu. K. (1968). Dovidnyk ukrainskykh pryzvyshch [Directory of Ukrainian surnames]. Kyiv: Radianska shkola [in Ukrainian].

6. Ridni [Relatives]. Retrieved from: <https://ridni.org/> (data zvernennia: 19.07 2022).

7. Ukrainskyi slovotvir [Ukrainian wordforming]: Slovnyk-dovidnyk. Retrieved from: <https://subject.com.ua/ukrmova/derivation/index.html> (data zvernennia: 19.07.2022).

SOURCES OF ILLUSTRATIVE MATERIAL

Yanko, M. (2020). U Skolivskomu raioni mistseva hromada perekryvaie dorohu dlia lisovoziv [In Skolivsky district, the local community blocks the road for timber trucks]. Retrieved from: <https://suspilne.media/35458-u-skolivskomu-rajoni-misceva-gromada-perekrivae-dorogu-dla-lisovoziv/>